

## عنوان مقاله:

تحلیل گفتمان منظومه نشانی سهراب سپهری باتوجه به الگوی مایکل هلیدی ورقیه حسن

## محل انتشار:

پژوهشنامه اورمزد، دوره 11، شماره 42 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

## نویسندگان:

سکینه دشتیان نژاد - دکتری زبان و ادبیات فارسی، مدرس دانشگاه فرهنگیان، پردیس شهید مفتاح شهرری و استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرقدس

هومن نمازی - دانشجو معلم کارشناسی آموزش زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه فرهنگیان، پردیس شهید مفتاح شهرری

## خلاصه مقاله:

نظریه نقش گرای مایکل هلیدی از نظریه های رایج در مبحث تحلیل گفتمان است. تحلیل گفتمان به بررسی متن (گفتار و نوشتار)، در حدی فراتر از تجزیه و تحلیل واژگانی، واجی، نحوی و دستور زبانی صرف، می پردازد. این مفهوم، جنبه ای کیفی در پژوهش دارد و نیز در تمام رشته های علوم انسانی با رویکردهای انتقادی، روانکاوی و تحلیل گفتمان عادی کاربرد دارد. تمام نقش گرایان به زبان، به مثابه یک پدیده اجتماعی می نگرند و بافت موقعیت متن را بسیار مد نظر قرار میدهند. مایکل هلیدی نظریه پرداز زبانشناسی نوین با مطرح ساختن تاثیر موقعیت و فرهنگ در متن (گفتار و نوشتار) به زبانه مثابه یک امر اجتماعی می نگرد. منظومه نشانی در مجموعه حجم سبز در سال 1346 به چاپ رسید. این منظومه متضمن مضامین عرفانی شرق دور و فلسفه نگاه تازه کریشنا مورتی است که منتقدان و مفسران زیادی در اینباره تحقیقاتی انجام داده اند، اما تقریباً هیچکدام این منظومه را تحلیل گفتمانی نکرده اند. تلاش نگارندگان در این پژوهش برآن بوده است که با تحقیقات کتابخانه ای براساس نظریه نقش گرای مایکل هلیدی به تحلیل گفتمان منظومه نشانی سهراب سپهری پردازند. ابتدا طبق الگوی تعریفی هلیدی در رابطه با کارکرد های زبانی که شامل ساخت اندیشگانی، ساخت متنی، ساخت بینافردی است به بررسی متن شعر پرداخته شده، مشخص کردن جایگاه مشارکان و فرآیند ها در متن، درجایگاه بعدی مورد توجه قرار گرفته است

## کلمات کلیدی:

مایکل هلیدی، نقش گرای، ورقیه حسن، سهراب سپهری، منظومه نشانی

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/795555>

